

Değişik arkadaşlardan sürekli olarak benzer sorularla karşılaşmasam bu isteklerim olmayacaktı.

Eskiden “Nasılsın” diye soran herkese aynı cevabı verirdim: İyiyim, düşmanlarım çatlasın!

Cevap zaman içinde biraz değişti.

İlk bölümü değişmedi. İnsanların yaşı ilerleyince alışkanlık oluyor galiba, önce sağlık durumunu soruyorlar. Ben de “iyiyim” demekten usandım. Lafın gelişi iyi değilim, iki hafta sonra 70 yaşında olacağım ve kayda değer sağlık sorunum bulunmuyor. Ne zaman bilmem ama günün birinde elbet olacak ama şu an bulunmuyor. Koronadan da özel olarak korunmuyorum, tabii ihtiyatlı olmak gerek ama bedenim savunma gücü yüksek ve belirleyici olan da budur.

Çok sayıda arkadaşın sağlık sorunu bulunuyor ve bunların önemli bölümü de yılların birikiminden kaynaklanıyor. Yıllarca günde birkaç paket sigara içerseniz bunun herhalde sonuçları olacaktır. Bazıları sigara yerine içki içmiş ama ne içmek... Bir doktorun dediği gibi, “ya içkiyi bırak ya da karaciğer seni bırakacak” noktasına gelinmiş...

68 ve 78 kuşağı kapsamındaki çok sayıda insan peşpeşe ölüyor. Zor bir hayat yaşadılar, yaşadık, burası açık ama bu zor hayatın bedeni daha fazla yıpratması için de ellerinden geleni yaptılar. Sağlık birikimdir, 60'ından sonra kendine dikkat etmeye başlamak iyidir ama zaman biraz geçmiştir. Bazıları bunu bile yapmıyor ve “Bu yaştan sonra dikkat etsem ne olacak” deyip eskisi devam ediyor.

Koskoca insanlar, denilebilecek bir şey yok...

Birinci istek, bana sağlık sormayın. “Nasıl hep iyi oluyorsun” gibi garip sorular da sormayın. Siz

de iyi olun, değil mi ama!

Diğer konuya gelince, konu kapanalı neredeyse yedi yıl olmasına rağmen halen şaşmaya devam ediyorum. 2008-2013 arasında kamuoyuna açık olarak ilk kapsamlı örgütsel tarih hesaplaşmasını yaptık. Yaklaşık 100 kişinin değişik taraflarda bulunduğunu sanıyordum; değilmiş, neredeyse 250 kişi varmış. Zaten konunun bu kadar dikkat çekmesi ve herkes tarafından bilinmesinin önemli bir nedeni de sayının yüksekliğinden geliyor.

Demirel'in bir sözüne benzetirsek; tapulu arazimize dikilen gecekonduyu yıktık, yaparı da tarihimizin dışına attık. Geçmiş de, bugün de, gelecek de biziz.

Konu kapanmıştır, ne hali varsa görsün...

Bu nedenle artık "düşmanlarım çatlasın" demiyorum. Kalmadı ki...

Az olmayan sayıda insan bir zamanlar içinde bulunduğu örgütün tarihiyle ilgili olarak dertli durumda... "Siz yaptınız, biz yapamadık" söylemiyle kaç kere karşılaştım, bilmiyorum. Yapamamanın insanlara sıkıntı ve acı vermesini de anlıyorum ama genel geçer bazı tavsiyeler dışında yapabileceğim bir şey bulunmuyor.

Bir şeyi değişik kereler denemenize rağmen yapamıyorsanız, bırakın...

Ya yeni bir yol bulun, buradan yapmaya çalışın ya da bırakın...

Sürekli aynı şeyi tekrarlayarak sonuç alamadığınız gibi kendinizi de yıpratırsınız.

İnsan bazen istediğini yapamaz, yapamıyorsa da bırakması gerekir.

Özellikle belirttim: bizi taklit etmeyin. Başarılı örneği nasıl başarılı olduğunu anlamadan taklit etmeye kalkmak genellikle başarısızlık getirir.

Kimsenin umudunu kırmak istemiyorum. Aradan bu kadar yıl geçmiş, başarılı olamazsınız, demiyorum. Geçmişte aynısı bize de söylenmişti ama yapabildik.

Ve zaten politika sadece konuşmak değil aynı zamanda yapabilmektir.

Yapabilmek için sadece istemeniz değil, yapabilmenin de yolunu bilmeniz gerekiyor. Haklı olan eğer kazanmanın yolunu bilmiyorsa kazanamaz. Haklı olmak otomatik olarak kazanmaya yol açmaz.

Nasıl yaptığımızı defalarca anlattık. Sitede yer alan 4100 yazının en az yüzde 30 kadarı bununla ilgilidir. Ek olarak www.ibrahimyalcin-paris.blogspot.com da süreç özetlenerek anlatılmıştır.

Zor ama yine de başarılar diliyorum...

Umarım istediklerinizi yapabilirsiniz...

Yapamayacağınızı düşünüyorsanız bence artık uğraşmayın...

İkinci isteğim de budur: “siz yaptınız, biz yapamadık” diye dert yanmayın, açıkçası durumunuza ben de üzülüyorum ama olmuyorsa olmuyordur; bunu da kabul etmek gerekir.